

[Alfred Jensen.]

Jeg skal nævne enkelte Ting, idet jeg udtaler Haabet om, at de vil blive taget med ind i Overvejelserne. Jeg ved ikke, i hvilken Grad det lader sig gøre at indflette dem som Ændringsforslag, men i alt Fald kan de være retningsgivende for den Maade, hvorpaa Loven bør administreres.

For det første har Arbejdsmændene gjort opmærksom paa det uheldige Forhold, der eksisterer ved Anvisning af Arbejds-kraft til Arbejdsgivere, som ikke vil aflønne i Henhold til Tarifferne. Man har gjort opmærksom paa, at man mange Steder administrerer Anvisningen paa en besynderlig Maade, idet man benytter Anvisningen til at anvise Arbejds-kraft, der ikke er forsikret. Nu staar der i Loven, at man fortrinsvis skal anvise forsikrede, naar Kvalifikationerne ellers er lige; men Forholdet er altsaa ikke anderledes, end at man paa Arbejdsmændenes Delegeretmøde kritiserede den Maade, hvorpaa Arbejdsanvisningen foregaar. Desuden ønsker man altsaa, at der ikke fra de anerkendte Anvisningskontorer anvises Arbejds-kraft til Arbejdspladser, der ikke yder den tarifmæssige Betaling. Og sker endelig Anvisning, ønsker man, den skal ske paa en saadan Maade, at den tarifmæssige Betaling gennemføres.

Saa er der et andet Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket vi for øvrigt ved tidligere Revisioner af Arbejdsløshedsloven har stillet Forslag, nemlig om Arbejdsbeviser. Det har undertiden voldt store Vanskeligheder for den Mand, der har haft sin Beskæftigelse spredt, at skaffe de Arbejdssedler, som var nødvendige for at kunne godtgøre over for Arbejdsløsheds-kassen, at han har haft de 26 Ugers Arbejde, som kræves. Derfor har man fra de administrerende Kredse i Arbejdsløsheds-kasserne ønsket, at det blev gjort til en Pligt for Arbejdsgiverne at udstede de Beviser, som var nødvendige af Hensyn til Loven. Vi har, som sagt, tidligere stillet Forslaget; det blev dengang afvist, men jeg gør mig Haab om, at der, efter at Spørgsmaalet er rejst paa Arbejdsmændenes Delegeretmøde, vil blive taget mere velvilligt paa det heroppefra, og at det muligvis vil fremkomme her som et Ændringsforslag efter Udvalgsbehandlingen.

Saa har vi endvidere ved sidstnævnte Revision af Arbejdsløshedsloven stillet Forslag om, at § 2 i Arbejdsløshedsloven udgaar. Det er den Paragraf, der bestemmer, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen skal betragtes som fuld Forsorg, og som gør det vanskeligt for Kommunalbestyrelserne og de sociale Udvalg at yde Suppleringshjælp

til de arbejdsløse, der ikke er i Stand til at leve af den vedtægtsmæssige Understøttelse.

Min Partifælle det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har heroppefra citeret, hvorledes man rundt omkring i Fagforeningerne ser paa det Problem, at mange Socialudvalg, mange Kommuner stiller sig vrangvilligt over for de arbejdsløse, der har vedtægtsmæssig Understøttelse, og netop benytter § 20 til at fritage sig for Ansvaret, til at sige nej til de arbejdsløse. Vi henstiller derfor, at denne Paragraf stryges. Det hviler jo stadig paa et Skøn, om Kommunalbestyrelserne vil supplere den vedtægtsmæssige Hjælp, eller de ikke vil det.

Dernæst kommer jeg til 26 Ugers Bestemmelsen. Paa Arbejdsmændenes Delegeretmøde blev der gjort opmærksom paa, at denne Bestemmelse stillede sig hindrende i Vejen for de arbejdsløse, der har smaat med Arbejde. Man har fra Delegeretmødet henstillet, at 26 Ugers Bestemmelsen blev ændret, saaledes at man ikke skulde have mere end de 13 Ugers Arbejde for at generhverve sin Understøttelse eller bibeholde den vedtægtsmæssige Understøttelse. Jeg gaar ud fra, at alle her i Salen har Forstaaelsen af, at det volder mange arbejdsløse store Vanskeligheder at erhverve den nødvendige Arbejds-mængde for at kunne bibeholde vedtægtsmæssig Understøttelse, og jeg gaar ud fra, at i alt Fald Ministeren er klar over, at det er en Urimelighed at bibeholde 26 Ugers Bestemmelsen i dens nuværende Form. Jeg kunde derfor tænke mig, at denne Bestemmelse blev ændret, saaledes at der ikke kræves mere end 13 Ugers Arbejde for at bibeholde eller generhverve Retten til Understøttelse af Arbejdsløsheds-kassen, og saa desuden, at Ministeren faar Bemyndigelse til at dispensere fra denne Bestemmelse i særlige Tilfælde over for særlige Fag.

Arbejdsløshedsloven indeholder jo ogsaa Bestemmelser om Nødhjælpsarbejdet, og jeg vil gøre opmærksom paa, at vi ved tidligere Lejlighed har stillet Ændringsforslag, dels til Arbejdsløshedsloven, dels til Bestemmelser, der er sideløbende med Arbejdsløshedslovens Bestemmelser, angaaende Arbejdstiden ved Nødhjælpsarbejder. Da det er fremhævet heroppefra nogle Gange, at der er den bedste Forbindelse mellem Fagbevægelsen og Regeringen, saa forbavser det mig, at man ikke kommer med det Ændringsforslag, som Arbejdsmændene har udtalt sig for skulde gennemføres saa hurtigt, det lod sig gøre, og ved førstkommande Lejlighed, og jeg forstaar ikke, naar der er den gode Forbindelse — men det kan være,